

Arrestnummer c/ 353 / 2017
Repertoriumnummer 2017/ 2029
Datum van uitspraak 22 maart 2017
Rolnummer 2016/CO/780
Notienummer parket-generaal 2016/PGA/3179 2016/VJ11/829

Urbanisatie

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

twaalvende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000812111-0001-0023-01-01-1

2016/PGA/3179 – 2016/VJ11/829

Het OPENBAAR MINISTERIE

en

1.

wonende te Willebroek,

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. Philippe Van Wesemael, advocaat bij de balie van Antwerpen

427

2. Het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE

met kantoren te Willebroek,

eiser tot herstel en burgerlijke partij

vertegenwoordigd door mr. Jens Joossens loco mr. Cies Gysen, beiden advocaat bij de balie van Mechelen

tegen

1.

directeur,

geboren te op

wonende te Lugano, (Zwitserland),

Belg

verwezene

vertegenwoordigd door mr. Toon Verbeek, advocaat bij de balie
Limburg

426

2.
met maatschappelijke zetel te Willebroek,
en met ondernemingsnummer

beklaagde

vertegenwoordigd door mr. Toon Verbeek, advocaat bij de balie
Limburg

1. Ten laste gelegde felten

De eerste en de tweede,

Te

op het perceel aldaar gelegen in
met een (globale) oppervlakte van 20 a 00 ca

eigendom van FERYN INTERNATIONAL) ingevolge akte van aankoop verleden
door notaris | te dd.

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering
rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp
te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen
worden gepleegd;

A.

Tussen 1 oktober 2012 en 13 november 2012, op niet nader te bepalen datum

┌ PAGE 01-00000812111-0003-0023-01-01-4 ─┐

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° b (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het functioneel samenbrengen van materialen waardoor een constructie ontstaat)

namelijk een loods van circa 28,80 m op 13,40 m te hebben opgericht;

B.

Van 8 mei 2013 tot minstens 19 juni 2015

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.2° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de hierna vermelde handelingen in strijd met een ruimtelijk uitvoeringsplan, bedoeld in de artikelen 2.2.1 tot en met 2.2.18, met een ontwerp van ruimtelijk uitvoeringsplan waarvoor toepassing werd gemaakt van artikel 4.3.2 of 4.4.7, §1, of met de stedenbouwkundige of verkavelingsverordeningen, vermeld in de artikelen 2.3.1 tot en met 2.2.3, zonder dat de uitgevoerde handelingen vergund zijn, of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht te hebben voortgezet,

namelijk gebruik te hebben gemaakt van de loods als exploitatieruimte voor de groothandel in fietsmateriaal met een spuitcabine en allerhande materiaal en materieel in strijd met de bestemming overeenkomstig het gemeentelijk ruimtelijke uitvoeringsplan “
”, met name als zone voor “halfopen en open bebouwing”.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor van Mechelen op 28 januari 2016

Ref. 56-T-28/01/2016-01270

Bedrag: 113,76 euro

Hypotheekbewaarder (get) Roger Brant

2. Bestreden beslissing

PAGE 01-00000812111-0004-0023-01-01-4

2.1.

Bij het vonnis, op tegenspraak gewezen op 23 juni 2016 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC3, werd als volgt beslist:

...

Veroordeelt tweede beklaagde () voor de bewezen verklaarde en vermengde tenlasteleggingen A en B tot een geldboete van 1 000,00 euro verhoogd met 50 decimes en aldus gebracht op 6 000,00 euro.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende drie jaar zal worden uitgesteld wat betreft de geldboete uitgesproken lastens tweede beklaagde.

Beveelt het herstel conform de vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente eiser in herstel, binnen een termijn van één jaar onder verbeurte van een dwangsom met machtiging tot ambtshalve uitvoering van 100,00 euro per dag vertraging.

Beveelt de staking van het strijdig gebruik van de hangar.

Veroordeelt de [eerste en] tweede beklaagde hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden 153,14 EUR.

Veroordeelt de [eerste en] tweede beklaagde elk tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro.

Verplicht de tweede beklaagde bovendien tot betaling van een bedrag van 25 euro bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders. Zegt dat dit bedrag vermeerderd wordt met 50 decimes en aldus 150,00 euro bedraagt.

Verklaart eerste beklaagde () burgerrechtelijk aansprakelijk voor de geldboetes, de gedingkosten, de vergoedingen en de bijdragen opgelegd aan de tweede beklaagden ();

Rechtsprekend op burgerlijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ onontvankelijk en bijgevolg ongegrond.

Verklaart de burgerlijke vordering van mevrouw _____ ontvankelijk en geground als volgt:

Veroordeelt [eerste en] tweede beklagde (| _____ en] _____) solidair om bij wijze van schadeloosstelling te betalen aan de burgerlijke partij (_____) de som van tweeduizend vijfhonderd euro (€ 2 500,00) te vermeerderen met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 19 juni 2015 tot heden, de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot op de dag van de integrale betaling, de kosten en een rechtsplegingsvergoeding begroot op: 1 210,00 euro.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

2.2.

Er werd hoger beroep ingesteld tegen voormeld vonnis d.d. 23 juni 2016:

- op 19 juli 2016 door de beklagde _____ tegen al de beschikkingen ten laste van voornoemde _____
- op 20 juli 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE, tegen de beklagde _____, tegen al de beschikkingen op strafgebied.
- op 22 juli 2016 door de eiser tot herstel en burgerlijke partij het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE _____ tegen beide beklagden.

2.3.

Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen:

- op 19 juli 2016 door de beklagde _____

┌ PAGE 01-00000812111-0006-0023-01-01-4 ─┐

- op 20 juli 2016 door het OPENBAAR MINISTERIE, inzake beklagde
- op 22 juli 2016 door de eiser tot herstel en burgerlijke partij het COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN VAN DE GEMEENTE

3. Rechtspleging voor het hof

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 8 februari 2017.

Het hof heeft hierbij gehoord:

- het Openbaar Ministerie in zijn uiteenzetting van de zaak en in zijn vordering,
- het college van burgemeester en schepenen van de gemeente als eiser tot herstel en als burgerlijke partij in zijn middelen, ontwikkeld door zijn raadsman, voornoemd,
- de burgerlijke partij in haar middelen, ontwikkeld door haar raadsman, voornoemd
- de beklagde International en de verwezene in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door hun raadsman, voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken werden in het beraad betrokken.

4. Beoordeling van de ontvankelijkheid van de rechtsmiddelen en van de omvang van de hogere beroepen

4.1. Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

1. De verklaringen van hoger beroep van de beklagde, de burgerlijke partij en eiser tot herstel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van het Openbaar Ministerie werden tijdig en regelmatig gedaan op de griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

2. Het verzoekschrift van de beklagde zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het

bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grieven met betrekking tot de herstelmaatregel, de dwangsom en de beschikkingen op burgerlijk gebied ten aanzien van
zijn nauwkeurig.

3. Het verzoekschrift van het Openbaar Ministerie zoals bedoeld in art. 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen en de daarin bepaalde grief met betrekking tot de strafmaat ten aanzien van
beklaagde is nauwkeurig.

4. Het verzoekschrift van de burgerlijke partij en eiser tot herstel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Willebroek zoals bedoeld in art. 204 Wetboek van Strafvordering werd tijdig ingediend ter griffie van de rechtbank die het bestreden vonnis heeft gewezen.

De in het verzoekschrift bepaalde grief met betrekking tot de ongegrondheid van de burgerlijke vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
ten aanzien van beklaagde en is
nauwkeurig.

In het verzoekschrift worden geen grieven vermeld inzake de herstellvordering, zodat het hoger beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente als eiser tot herstel vervallen is.

5. Gelet op het bovenstaande zijn de hogere beroepen van de beklaagde International, het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente , regelmatig naar vorm en termijn, ontvankelijk.

Het hoger beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente als eiser tot herstel is vervallen en derhalve onontvankelijk.

6. Bij besluiten stelt de burgerlijke partij impliciet incidenteel beroep in door de herstellvordering die zij in besluiten instelde en door de eerste rechter niet werd beantwoord, te handhaven.

4.2. Omvang van de hogere beroepen

PAGE 01-00000812111-0008-0023-01-01-4

Het hof heeft ambtshalve geen grieven van openbare orde opgeworpen zoals bedoeld in artikel 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering.

Gelet op de overwegingen onder rubriek 4.1. van dit arrest is het hof gevat te oordelen over de beschikkingen op strafrechtelijk gebied van het bestreden vonnis die betrekking hebben op de straftoemeting ten aanzien van de de herstelmaatregel en de dwangsom en de beschikkingen op burgerlijk vlak met betrekking tot de burgerlijke partij (zowel wat betreft de schadevergoeding als de herstellvordering) en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

5. Omschrijving van de feiten

Bij materiële vergissing wordt in het algemene gedeelte van de tenlasteleggingen vermeld:

"op het perceel aldaar gelegen in eigendom van door notaris te dd. ingevolge akte van aankoop verleden ' terwijl dit "op het perceel aldaar gelegen in , ingevolge akte fusie met overname notaris te d.d. " dient te zijn.

In de tenlastelegging A. dient *"namelijk een loods van circa 28,80 m op 13,40 m te hebben opgericht"* gelezen te worden gelezen als *"namelijk een loods van circa 28,80 m op 14,30 m te hebben opgericht"*.

Het hof herstelt deze materiële vergissingen.

De tenlastelegging sub B. dient geactualiseerd te worden door de weglating van de woorden: *"of het gaat om onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie of om handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht"*.

Door deze verbeteringen en actualisering worden de feiten op zich niet gewijzigd.

6. Beoordeling ten gronde

6.1. Met betrekking tot de straftoemeting ten aanzien van beklaagde

De eerste rechter heeft terecht aangenomen dat de bewezen verklaarde feiten sub A. en B. in hoofde van beklaagde gepleegd werden met éénzelfde strafbaar opzet zodat er slechts één bestraffing dient te worden uitgesproken nl.de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de rechtspersoonlijkheid van beklaagde,
- haar blanco strafregister,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van weinig respect voor de regels van ruimtelijke ordening, alsook de omvang van de opgerichte illegale constructie die een grote weerslag heeft op de ruimtelijke ordening.

De eerste rechter legde uit hoofde van voormelde bewezen feiten sub A. en B. terecht een geldboete op van 1.000 euro met 50 opdecimen te verhogen en alzo gebracht op 6.000 euro.

Gelet op de aard en de omvang en de bijzondere ernst van de feiten verleent het hof geen uitstel van tenuitvoerlegging voor de opgelegde geldboete nu zulks niet van aard zou zijn om beklaagde te wijzen op het zwaarwichtig karakter van de feiten en het maatschappelijk belang ervan.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

6.2. Met betrekking tot de herstellvordering

6.2.1. Voorafgaandelijk

De herstellvordering uitgaande van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente dateert van 22 augustus 2014 en werd na positief advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid van 9 januari 2015 aan het Openbaar Ministerie overgemaakt bij brief van 28 april 2015 door de raadsman van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur sloot zich aan bij deze herstellvordering (stuk 176).

Het volledig herstel in deze zaak houdt in:

Het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand:

- de afbraak van de opgerichte loods op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend onder _____ en dat de toestand dient hersteld zoals gekend voor 2012, dit zonder te besluiten tot de heroprichting van de vorige, eveneens tegen de voorschriften van de vergunning, opgerichte loods,
- staking van het strijdig gebruik van deze onvergunde constructie

en dit binnen een termijn van 1 jaar op straffe van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

De kwestieuze loods deed en doet nog steeds dienst als verfspuitinstallatie en garage voor bedrijfsvoertuigen.

Op 18 oktober 1994 verleende het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning voor de oprichting van een boogloods met afmetingen van 10 m bij 7 m 65. Op 27 april 2007 verleende het college van burgemeester en schepenen een vergunning voor de afbraak van een ééngeswoning. Op de vergunde plannen werd echter een boogloods met afmetingen 12 meter 30 op 7 m 87 vermeld, hetgeen niet conform de afgeleverde vergunning van 18 oktober 1994 was.

Ter vervanging van deze boogloods werd huidige wederrechtelijke constructie opgericht zonder te beschikken over een stedenbouwkundige vergunning zoals werd vastgesteld op 12 november 2012. De afmetingen van de nieuwe hangar bedragen 28,80 meter x 14,30 meter. De afstand tot de perceelsgrens bedraagt 1,73 m.

Het perceel is gelegen in een buffergebied volgens het gewestplan Mechelen, goedgekeurd bij KB van 5 augustus 1976.

Ten tijde van de oprichting van deze loods lag deze in een industriezone volgens het BPA 5/8 goedgekeurd door het AHRM op 27 januari 1988.

Thans bevindt de illegaal opgerichte loods zich in het beheersingsgebied van het gemeentelijk uitvoeringsplan ' (goedgekeurd door de deputatie van de provincie Antwerpen op 21 februari 2013, BS 24 april 2013) op een perceel bestemd tot "halfopen en open bebouwing".

Er werd een regularisatieaanvraag ingediend die geweigerd werd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente op 28 december 2012.

6.2.2. De ontvankelijkheid van de herstellvordering

De herstellvordering uitgaande van het college van burgemeester en schepenen vereist een verplicht advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid op grond van art. 6.1.7. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en dit op straffe van niet ontvankelijkheid zoals bepaald in art. 6.1.41.56 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente werd dit advies gevraagd en bekomen op 9 januari 2015 en tevens gevoegd aan het dossier (stuk 44) zodat de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk is. Ten onrechte houdt beklagde dan ook voor dat er geen advies werd gevraagd ongeacht of er al dan niet sprake is dat de opgerichte constructie in strijd is met een stakingsbevel dan wel in strijd is met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande de voor het gebied toegelaten bestemmingen. De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid dient immers advies te verlenen omtrent de gevraagde herstelmaatregel waarbij deze dient getoetst aan de prioriteitenorde zoals bepaald in art. 6.1.41.51,1° en 2° VCRO (zie verder beoordeling ten gronde).

6.2.3. De beoordeling van de wettelijkheid van herstellvordering door de rechter

De rechter is gehouden de herstelmaatregelen te bevelen zoals gevorderd door de herstellvorderende overheid maar dient deze wel op de interne en externe wettigheid te toetsen en te onderzoeken en of ze stroken met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berusten (art. 159 GW).

De rechter kan enkel nagaan of de door de herstellvorderende overheid gedane keuze van herstelmaatregel uitsluitend steunt op motieven van een goede ruimtelijke ordening en gebeurlijk een herstellvordering die zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of die kennelijk onredelijk zou zijn zonder gevolg laten. Bovendien moet de rechter

ook nagaan of de last die voor de beklaagde uit het gevorderde herstel zou voortvloeien opweegt tegen het voordeel dat hieruit voor de ruimtelijke ordening zou ontstaan.

Het is niet de rechter die de aard van de herstelmaatregel bepaalt, noch dient hij te oordelen over de opportuniteit ervan.

Het is dan ook niet aan de rechter om te oordelen of aanpassingswerken dan wel meerwaarde al dan niet een juistere toepassing van de wetgeving zou zijn die een goede ruimtelijke ordening beoogt.

Ingevolge het art. 6.1.41.§1 van de VCRO bepaalt een prioriteitenorde de aard van de herstelmaatregel. Deze bepaling beperkt de beleidsvrijheid van de stedenbouwkundige inspecteur/het college van burgemeester en schepenen bij de keuze van de herstelmaatregel.

Bepalend voor de prioriteitenorde en dus voor de keuze van de herstelmaatregel is uiteraard de categorie waartoe het stedenbouwmisdrijf behoort.

De rechter houdt toezicht op de correcte toepassing door de stedenbouwkundige inspecteur en/of het college van burgemeester en schepenen van deze decretale prioriteitenorde.

In casu is het door beklaagden begane misdrijf een "ernstig" misdrijf in de zin van art. 6.1.41.§1.1° VCRO, met name het verrichten van handelingen in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften aangaande voor het gebied toegelaten bestemmingen voor zover daarvan niet is afgeweken. Dit impliceert dat als keuze van de herstelmaatregel ofwel het herstel in de oorspronkelijke toestand dan wel bouw- of aanpassingswerken kunnen worden opgelegd indien hierdoor kennelijk de plaatselijke ordening wordt hersteld. Het betalen van een meerwaarde komt dan ook niet aan de orde.

Het college van burgemeester en schepenen motiveert in zijn herstellvordering dat de wederrechtelijk opgerichte constructie niet kan aanvaard noch vergund worden omdat ze niet voldeed aan de voorschriften van het BPA dat op het ogenblik van de oprichting van toepassing was op dat perceel, met name de afstand van de perceelgrens bedroeg slechts 1,73 meter in plaats van 6 meter zoals voorgeschreven door art. 6,3°.b van het BPA (zie stuk 3 gevoegd aan de herstellvordering). Ook al lag op het ogenblik van de werkzaamheden deze loods in een industriezone, dan nog dienen de stedenbouwkundige voorschriften zoals

bepaald in het hoger vermeld BPA te worden nageleefd, hetgeen de niet deed.

Ten onrechte houdt beklagde dan ook voor dat de eiser tot herstel enkel de betaling van een meerwaarde zou kunnen vorderen.

De omstandig gemotiveerde herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de weerhouden feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van de door de beklagde gepleegde misdrijven. Zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk.

De gevorderde herstelmaatregel vindt derhalve steun in de elementen van het dossier en de aangevoerde motieven.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende overigens op 9 januari 2015 een positief advies.

Deze wederrechtelijke constructie werd te dicht bij de perceelgrens gebouwd hetgeen in strijd is met het hoger vernoemd voorschrift van de BPA en dit heeft op zich reeds tot gevolg dat dit een manifeste inbreuk is op de goede ruimtelijke ordening. Bovendien verwijst het hof naar de foto's bijgebracht door de burgerlijke partij (de naaste buur), die aantonen dat het oprichten van een dergelijke constructie van die afmetingen objectief een onaanvaardbare weerslag heeft op het gebruiksgenot en de belevingswaarde van de bewoners van de aanpalende eigendom (en dus van derden). Deze illegale constructie heeft derhalve een significante impact op de ruimtelijke ordening. Ten onrechte houdt beklagde dan ook voor dat de gevolgen van het oprichten van deze wederrechtelijke constructie verwaarloosbaar zijn.

Bovendien werd ingevolge het gemeentelijk uitvoeringsplan " " (goedgekeurd door de deputatie van de provincie Antwerpen op 21 februari 2013, BS 24 april 2013) de bestemming van het kwestieuze perceel gewijzigd van industriezone naar "halfopen en open bebouwing". Op het achterliggend perceel bevindt zich eveneens een bedrijvigheid die werd opgenomen in het gemeentelijk RUP als "een bestaand lokaal bedrijf". Deze illegale loods bevindt zich echter vooraan in de zone "halfopen en open bebouwing" zodat het gebruik van deze loods als verfspuitinstallatie onverenigbaar is met de bestemming "wonen" conform de voorschriften van het gemeentelijk RUP. Bovendien legt

dit gemeentelijk RUP eveneens perceelafstanden op met name drie meter. De afstand tussen de loods en de perceelgrens bedraagt slechts 1,73 meter zodat ook dit voorschrift eveneens niet werd nageleefd.

Reeds tijdens de werken heeft de ambtenaar van de gemeente vaststellingen gedaan, de werken verzegeld en een bevel tot staken opgelegd. Ten onrechte beweert beklaagde dan ook dat het college van burgemeester en schepenen een afwachtende houding zouden hebben aangenomen. De beklaagde diende een regularisatieaanvraag in die werd afgewezen op 28 december 2012. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente nam derhalve een duidelijk standpunt in en was consequent en adequaat in zijn handelen. Ongeacht of de stedenbouwkundige inspecteur nu al dan niet het bevel tot staking van de werkzaamheden heeft bekrachtigd, tast dit de redelijkheid van de herstellvordering alleszins niet aan die een goede ruimtelijke ordening beoogt.

De afbraak van de illegale loods brengt uiteraard met zich mee dat hierdoor de staking van het strijdig gebruik is gerealiseerd. Ten onrechte verwijst beklaagde naar de overgangsmaatregelen zoals voorzien in het gemeentelijk RUP waarbij vergund geachte functies afwijkend van de planvoorschriften kunnen behouden blijven *mits inachtneming van de plaatselijke bouwvoorschriften*. Zoals hierboven uitvoerig uiteengezet liet beklaagde na deze plaatselijke bouwvoorschriften na te leven, meer bepaald het niet naleven van de afstand van de illegale loods tot de perceelgrens zoals bepaald in het BPA en in het nieuwe RUP.

Dat beklaagde er louter een andere visie op na houdt is niet dienend en de ingeroepen beweringen zijn alleszins niet van aard om het hof anders te doen beslissen.

Tevergeefs beroept beklaagde zich op de schending van het gelijkheidsbeginsel omdat er geen handhavingsbeleid zou bestaan waaruit zou blijken dat het handhavend bestuur eveneens optreedt bij beweerde gelijkaardige inbreuken in de buurt. Dit is een loutere bewering die door niets bewezen wordt. Er is derhalve geen schending van het gelijkheidsbeginsel aangetoond. Beklaagde toont geen feitelijke en concrete gegevens aan waaruit zou moeten of kunnen worden afgeleid dat zij in rechte en in feite ongelijk zou behandeld worden, zonder dat er een objectieve verantwoording bestaat voor deze ongelijke behandeling.

komt toe aan beklaagde en niet aan de herstelvorderende overheid.
Er is dan ook geen aanleiding om deze dwangsom te beperken in de tijd.

Er bestaat geen wettelijke basis om aan de als beklaagde een
rechtsplegingsvergoeding toe te kennen zodat het hof dit afwijst.

6.3. Op burgerrechtelijk gebied

6.3.1. De vordering van de burgerlijke partij ten aanzien van beklaagde

De burgerlijke partij diende in besluiten eveneens een herstelvordering in conform deze van het college van burgemeester en schepenen/de stedenbouwkundige inspecteur (weliswaar werd een hersteltermijn van 1 maand gevorderd in tegenstelling tot deze van het college van burgemeester en schepenen dat 1 jaar vroeg), alsook een schadevergoeding van 2.500 euro meer vergoedende intresten vanaf 12 november 2012.

De eerste rechter deed geen uitspraak over deze herstelvordering zodat de burgerlijke partij bij besluiten incidenteel beroep instelt.

Met betrekking tot deze herstelvordering verwijst het hof naar zijn uiteenzetting hierboven die het hof herhaalt en overneemt. Weliswaar acht het hof het gepast een hersteltermijn op te leggen van 1 jaar en niet van 1 maand zoals gevorderd door de burgerlijke partij, zodat de beklaagde nog de mogelijkheid heeft om de economische activiteit in deze boogloods op een andere locatie onder te brengen.

De vordering van de burgerlijke partij met betrekking tot de schadevergoeding van 2.500 euro is bewezen aan de hand van de voorgebrachte stukken, vindt haar grond en oorzaak in de ten laste van beklaagde weerhouden en bewezen feiten sub A. en B. en is door de eerste rechter op gepaste wijze begroot, met dien verstande dat het hof vergoedende intresten toekent vanaf de oprichting van het gebouw op 12 november 2012 zoals gevorderd tot de datum van het arrest.

Ten onrechte houdt beklaagde voor dat er geen sprake is van enige hinder. Het hof verwijst naar de foto's gevoegd door de burgerlijke partij die duidelijk aantonen dat het perceel ingevolge de illegale constructie het grootste deel van de dag in de schaduw ligt. Dat deze hinderlijke schaduwvorming zich enkel manifesteert in de winter en

te wijten zou zijn aan hoge bomen aan de andere perceelgrens is een loutere bewering die door geen enkel gegeven wordt ondersteund. De foto's zijn duidelijk en de schaduwvorming ter hoogte van de loods op het perceel van de burgerlijke partij is niet voor enige interpretatie vatbaar. Hierdoor wordt het woongenot en het wooncomfort van de burgerlijke partij als buur ernstig aangetast. Het feit dat er vroeger ook al een boogloods stond (weliswaar kleiner in afmetingen) die ook hinder veroorzaakte, is irrelevant en doorbreekt het oorzakelijk verband niet tussen de in hoofde van de bewezen tenlasteleggingen sub A. en B. en de schade. De verwijzing naar de door de burgerlijke partij op haar perceel opgerichte "koterij", doet geen afbreuk aan de schade die de beklaagde veroorzaakte door de oprichting van de huidige illegale loods.

Tot op heden is deze loods nog steeds niet verwijderd. Rekening houdend met de weerhouden tijdsperiode is een vergoeding van 2.500 euro schade wegens aantasting van het woongenot en comfort in de tuin redelijk en billijk, meer vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 12 november 2012 tot de datum van het arrest, meer gerechtelijke intresten tot de datum van algehele betaling. Dat deze hinder ingevolge de uitvoering van de nu opgelegde herstelvordering van het college van burgemeester en schepenen verdwijnt, doet geen afbreuk aan deze aangetoonde schade in oorzakelijk verband met de bewezen verklaarde misdrijven.

De burgerlijke partij vordert een rechtsplegingsvergoeding van 2.420 euro, zijnde de rechtsplegingsvergoeding in eerste aanleg en in hoger beroep (2 x 1.210 euro), die door de raadsman van beklaagde ter zitting niet werd betwist.

6.3.2. De vordering van de burgerlijke partij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente tegen de en

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente vordert als burgerlijke partij een schadevergoeding van 500 euro als imagoschade (morele schade) en financiële schade aangezien beklaagden geen respect opbrengen voor de regels van de ruimtelijke ordening.

De eerste rechter heeft terecht deze vordering als ongegrond afgewezen op p. 7 van het bestreden vonnis om redenen die het hof herhaalt en overneemt. Het college van burgemeester en schepenen toont niet concreet aan dat het persoonlijke schade heeft geleden ingevolge de in hoofde van beide beklaagden bewezen tenlasteleggingen.

7. Wettelijke bepalingen

Het hof houdt rekening met volgende wettelijke bepalingen, de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 204, 210, 211, 211bis van het Wetboek van Strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 41bis, 65, 66 van het Strafwetboek
- 2.2.1. tot en met 2.2.18, 4.2.1.1°.b), 4.3.2., 4.4.7.§1, 6.1.1.lid 1.1°, 6.1.1.lid 1.2°, 6.1.41.§§1 en 3, 6.1.42, 6.1.43, 6.1.44, 6.1.46 en 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 2 en 3 van de wet van 28 december 2011
- 59 en 60 van de programmawet van 25 december 2016
- 58 van het KB van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het KB van 12 december 1950
- 44, 45 van het strafwetboek
- 1382 van het burgerlijk wetboek
- 3 van de wet van 17 april 1878
- 162bis van het wetboek van strafvordering
- 1022 van het gerechtelijk wetboek
- 2 van het KB van 26 oktober 2007

8. Beslissing

Het hof,

Rechtdoende op tegenspraak en met eenparigheid van stemmen;

Beslist op grond van de hoger vermelde redenen, binnen de perken van de hogere beroepen zoals hiervoor bepaald, als volgt:

┌ PAGE 01-00000812111-0019-0023-01-01-4 ─┐

Verklaart de hogere beroepen van beklagde van het Openbaar Ministerie en van de burgerlijke partij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ontvankelijk;

Verklaart het hoger beroep van de eiser tot herstel het college van burgemeester en schepenen van de gemeente vervallen en derhalve onontvankelijk;

Verklaart het incidenteel beroep van de burgerlijke partij ontvankelijk;

Verbetert en actualiseert de tenlasteleggingen zoals hoger vermeld onder rubriek 5.;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Veroordeelt de beklagde wegens deze vermengde feiten A. en B. zoals verbeterd en geactualiseerd tot een geldboete van DUIZEND EURO gebracht op ZESDUIZEND EURO door verhoging met 50 opdecimen.

Verplicht de beklagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 70 opdecimen en alzo gebracht op TWEEHONDERD EURO;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENVIJFTIG EURO en TWINTIG CENT;

Met betrekking tot de herstellvordering

Verklaart de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en van de burgerlijke partij ten aanzien van de beklagde gegrond;

Beveelt beklagde de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen, hetgeen impliceert:

- de afbraak van de opgerichte loods op het perceel gelegen te , kadastraal gekend onder en

dat de toestand dient hersteld zoals gekend voor 2012, dit zonder te besluiten tot de heroprichting van de vorige, eveneens tegen de voorschriften van de vergunning, opgerichte loods

- staking van het strijdig gebruik van deze onvergunde constructie

binnen de termijn van ÉÉN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen een jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente en de burgerlijke partij ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente of de burgerlijke partij van een dwangsom van HONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart de burgerlijke vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ten aanzien van beklaagden en niet gegrond;

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en gegrond als volgt:

PAGE 01-00000812111-0021-0023-01-01-4

Veroordeelt de beklaagde om aan de burgerlijke partij een schadevergoeding van TWEEHONDERD VIJFHONDERD EURO te betalen, te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 12 november 2012 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke interesten tot de dag der algehele betaling;

De kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de op haar betrekking hebbende kosten van de strafvordering, de herstelvordering en de burgerlijke vordering van de burgerlijke partij in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 233,74 euro;

Veroordeelt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente tot de kosten van zijn stelling als burgerlijke partij in beide aanleggen en tot de kosten van zijn stelling als eiser tot herstel in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 43,66 euro;

Veroordeelt de beklaagde om aan de burgerlijke partij een rechtsplegingvergoeding te betalen van DUIZEND TWEEHONDERDENTIEN EURO in eerste aanleg en van DUIZEND TWEEHONDERDENTIEN EURO in hoger beroep.

Dit arrest is gewezen te Antwerpen door het hof van beroep, twaalfde kamer, samengesteld uit:

L. Knapen raadsheer d.d. voorzitter

J. Daenen raadsheer

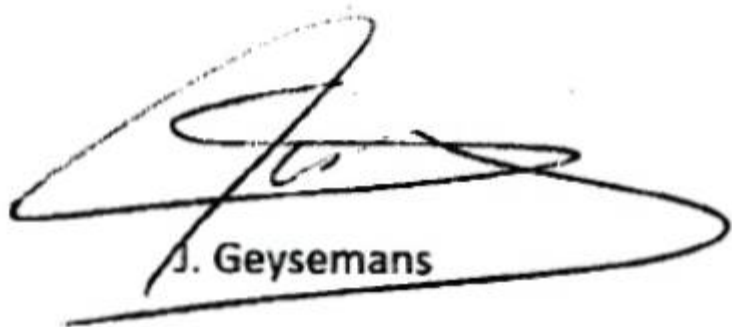
J. Decoker raadsheer

en in openbare terechtzitting van 22 maart 2017

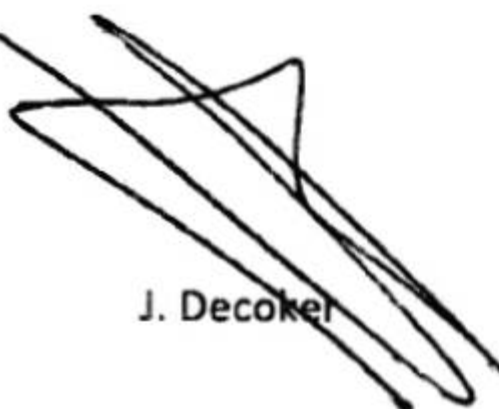
uitgesproken door L. Knapen, raadsheer d.d. voorzitter

in aanwezigheid van het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting

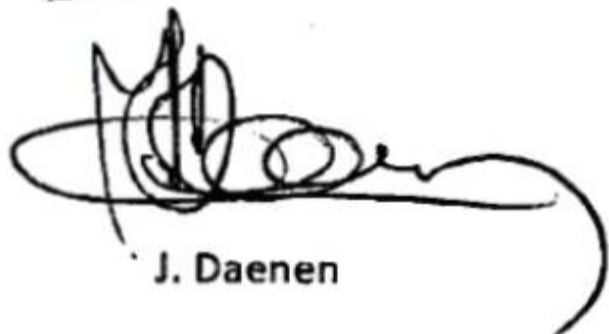
met bijstand van griffier J. Geysmans

J. Geysmans

J. Decoker

J. Daenen

L. Knapen

